

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ลักษณะของการขับถ่าย

ลักษณะของอุจจาระ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แข็งมาก	12	4.2
แข็งช่วงแรก ต่อมาปกติ	52	18.0
นิ่มปกติ	162	56.2
เหลว	50	17.4
เป็นน้ำ	12	4.2
รวม	288	100.0

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนเด็กแยกตามลักษณะของอุจจาระ

จากตารางพบว่าเด็กในการศึกษานี้มีลักษณะของอุจจาระปกติเป็นส่วนใหญ่(ร้อยละ 56.2) และพบว่ามียุติเด็กที่ถ่ายอุจจาระแข็งทั้งหมด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ซึ่งเข้าได้กับเกณฑ์ข้อที่ 1 ของการวินิจฉัยว่าเด็กมีอาการท้องผูก นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงอาการที่พบร่วมกับการถ่ายอุจจาระแข็ง พบว่ามีเด็ก 8 คนที่มีอาการถ่ายลำบาก ต้องเบ่งมากกว่าปกติเวลาถ่าย มีเด็ก 1 คนที่มีอาการเลือดออกปนกับอุจจาระเวลาถ่าย และมีเด็ก 3 คนที่มีอาการทั้ง 2 อย่างร่วมกัน ซึ่งสามารถจะเข้าได้กับเกณฑ์ข้อที่ 2 ของการวินิจฉัยว่าเด็กมีภาวะท้องผูก ดังนั้น จากการศึกษาพบเด็กที่มีภาวะท้องผูก 12 คนจากเด็กทั้งหมด 288 คน คิดเป็น ความชุกของภาวะท้องผูกในเด็กในการศึกษานี้เท่ากับร้อยละ 4.2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาการที่พบร่วม	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก(คน)	กลุ่มเด็กท้องผูก(คน)
ไม่มีอาการ	180	-
เบ่งมากกว่าปกติ	94	8
มีเลือดออก	-	1
เยื่อทวารหนักรื่น	2	-
เบ่งร่วมกับมีเลือดออก	-	3

ตารางที่ 12 แสดงอาการที่พบร่วมกับการถ่ายอุจจาระแยกตามกลุ่มเด็ก

จากตารางพบว่าในเด็กที่ถ่ายปกติส่วนใหญ่จะไม่พบอาการผิดปกติร่วมด้วย อย่างไรก็ตามพบว่าเด็กกลุ่มนี้มีอาการเบ่งมากกว่าปกติได้ถึงร้อยละ 34 ซึ่งจากการทดสอบโดยใช้ Fisher's Exact test เปรียบเทียบอาการเบ่งมากกว่าปกติในเด็กทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 1.20417$)

อาการอื่น	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก	กลุ่มเด็กท้องผูก	p value
ไม่มีอาการ	10	-	0.706
ท้องอืด	110	3	0.542
ผายลมบ่อย	222	7	0.247
ร้องกวน	98	3	0.341
อาเจียน	62	2	0.478
เบื่ออาหาร	58	5	0.196
ปัสสาวะกระปริดกระปรอย	34	1	0.559
แผลที่ก้น	4	-	0.871

ตารางที่ 13 แสดงอาการอื่นที่พบในเด็ก

จากตารางพบว่าอาการอื่นที่พบได้บ่อยที่สุดในเด็กทั้ง 2 กลุ่มคืออาการผายลมบ่อย จากการเปรียบเทียบอาการต่าง ๆ ที่พบในเด็กทั้งสองกลุ่ม พบว่าไม่มีอาการใดที่มีความสัมพันธ์กับภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

การขับถ่าย	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก(คน)	ร้อยละ	กลุ่มเด็กท้องผูก(คน)	ร้อยละ
6 ครั้ง/วัน	4	1.4	-	-
5 ครั้ง/วัน	4	1.4	-	-
4 ครั้ง/วัน	14	5.1	-	-
3 ครั้ง/วัน	56	20.3	-	-
2 ครั้ง/วัน	85	30.8	4	33.3
1 ครั้ง/วัน	97	35.2	5	41.7
2 วัน/ครั้ง	10	3.6	1	8.3
3 วัน/ครั้ง	2	0.7	-	-
4 วัน/ครั้ง	4	1.4	1	8.3
6 วัน/ครั้ง	-	0	1	8.3

ตารางที่ 14 แสดงความถี่ของการขับถ่ายในเด็กทั้ง 2 กลุ่ม

จากตารางพบว่าเด็กทั้งในกลุ่มที่ท้องไม่ผูกและท้องผูกโดยส่วนใหญ่จะถ่ายอุจจาระเฉลี่ยวันละ 1-2 ครั้ง (182 คนและ 9 คนตามลำดับ) ในกลุ่มเด็กที่ท้องไม่ผูกนั้น พบว่ามีเด็กอยู่ 16 คนที่ถ่ายอุจจาระเฉลี่ยน้อยกว่าวันละครั้ง แต่เด็กกลุ่มนี้ไม่พบว่ามีอุจจาระแข็งมากแต่อย่างใด จึงไม่จัดอยู่ในกลุ่มเด็กที่มีภาวะท้องผูกในการศึกษานี้ ส่วนเด็กที่มีภาวะท้องผูกนั้นมีเพียง 3 คนเท่านั้นที่ถ่ายอุจจาระเฉลี่ยน้อยกว่าวันละครั้ง จากการทดสอบโดยใช้ Fisher's Exact Test เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการขับถ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 วันต่อครั้งกับภาวะท้องผูก พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.590$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูล	กลุ่มเด็กท้องผูก	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก
เพศ ชาย:หญิง (คน)	8:4	158:118
อัตราส่วน ชาย : หญิง	2:1	1.3:1
อายุเฉลี่ย(เดือน)	5.5	5.1
อายุครรภ์เฉลี่ย(สัปดาห์)	39.25	38.6
น้ำหนักแรกคลอดเฉลี่ย(กรัม)	3,040	3,036
น้ำหนักปัจจุบันเฉลี่ย(กรัม)	6,700	6,550
ส่วนสูงปัจจุบันเฉลี่ย(กรัม)	64.7	62.6

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลทั่วไปของเด็กกลุ่มท้องผูกเปรียบเทียบกับเด็กกลุ่มท้องไม่ผูก

จากตารางพบว่าลักษณะทั่วไปของเด็กทั้งสองกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน ยกเว้นจำนวนของเด็กชายต่อเด็กหญิง ซึ่งในกลุ่มเด็กท้องผูกจะพบอัตราส่วนของเด็กชายมากกว่ากลุ่มเด็กท้องไม่ผูก

ลักษณะของอาหารที่เด็กได้รับ

นมมารดา	กลุ่มเด็กท้องผูก	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก
ได้รับ(คน)	12	246
ไม่ได้รับ(คน)	0	30
ได้รับถึงอายุเฉลี่ย(เดือน)	2.36	2.9

ตารางที่ 16 แสดงการได้รับนมมารดาและระยะเวลาที่ได้รับเฉลี่ย

จากตารางจะเห็นว่าเด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็เคยได้รับนมมารดาเป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะในเด็กกลุ่มที่มีอาการท้องผูกนั้น ได้รับทุกคน เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการที่เด็กเคยหรือไม่เคยได้รับนมมารดากับการเกิดภาวะท้องผูกโดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.259$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเดือนเฉลี่ยที่เด็กได้รับนมมารดากับการเกิดภาวะท้องผูก โดยใช้ Unpaired t - test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

จำนวนเดือนที่เด็กได้รับนม มารดา	กลุ่มเด็กท้องผูก(คน)	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก(คน)
0 - 2	9	156
3 - 4	1	52
5 - 6	2	14
7 - 8	-	8
9 - 10	-	12
11 - 12	-	4

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนเดือนที่เด็กได้รับนมมารดา

จากตารางพบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มได้รับนมมารดาอยู่ในช่วง 0 - 2 เดือนเป็นส่วนใหญ่ (9 และ 156 คน) เมื่อเปรียบเทียบการที่เด็กได้รับนมมารดาน้อยกว่าหรือมากกว่า 2 เดือนกับการเกิดภาวะท้องผูกโดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.314$)

นมที่ได้รับในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	กลุ่มเด็กท้องผูก(คน)	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก(คน)	p value
นมผสมและนมมารดา	4	106	0.530
นมผสมอย่างเดียว	5	118	0.592
นมมารดาอย่างเดียว	3	64	0.522

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและชนิดของนมที่เด็กได้รับในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา

จากตาราง ได้ทำการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการได้รับนมในช่วง 2 สัปดาห์ก่อนที่เด็กจะมาตรวจที่คลินิกเด็กดี กับการเกิดภาวะท้องผูก โดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าลักษณะการได้รับนมไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

การได้รับนมผสม	กลุ่มเด็กท้องผูก	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก
เฉลี่ย (ครั้ง/วัน)	4.8	5.6
น้อยที่สุด (ครั้ง/วัน)	2	1
มากที่สุด (ครั้ง/วัน)	10	10
ได้รับเป็นเวลา (คน)	2	88
ได้รับไม่เป็นเวลา (คน)	7	132

ตารางที่ 19 แสดงลักษณะการได้รับนมผสมของเด็กทั้ง 2 กลุ่มในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา

จากตาราง ได้เปรียบเทียบจำนวนครั้งของการได้รับนมโดยเฉลี่ยของเด็กทั้งสองกลุ่มว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะท้องผูกหรือไม่ โดยใช้ Unpaired t - test พบว่าเด็กที่มีอาการท้องผูกได้รับนมผสมโดยเฉลี่ยน้อยกว่าเด็กที่ไม่มีอาการท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) นอกจากนี้ได้ทำการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับนมเป็นหรือไม่เป็นเวลากับการเกิดภาวะท้องผูกโดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.240$)

ปริมาณนมที่ได้รับต่อครั้ง (ออนซ์)	กลุ่มเด็กท้องผูก	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก
เฉลี่ย	5.1	4.5
มากที่สุด	8	2
น้อยที่สุด	2	8

ตารางที่ 20 แสดงปริมาณนมที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มได้รับต่อครั้งในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา

จากตารางได้เปรียบเทียบปริมาณนมที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มได้รับโดยเฉลี่ยว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะท้องผูกหรือไม่ โดยใช้ Unpaired t - test พบว่าเด็กในกลุ่มที่มีท้องผูกได้รับนมเป็นปริมาณโดยเฉลี่ยมากกว่าเด็กกลุ่มที่ไม่มีภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตราหนม(brand)	ตราที่ 1 (คน)	ตราที่ 2 (คน)	ตราที่ 3 (คน)	ตราที่ 4 (คน)	รวม
เอนฟาโปร	8	8	4	-	20
ฟรีโซแลค	6	2	5	-	13
เอส 26	79	14	2	-	95
เอนฟาแลค	43	10	3	-	56
แนน 1	6	6	4	-	16
เมจิ	7	-	-	-	7
เมจิ เอฟยู	8	4	-	-	12
สโนว์	18	5	4	-	27
คูเม็ก	5	2	-	-	7
ตราหมี	22	-	-	-	22
แลคโตเย่น	8	5	-	4	17
มาเม็ก	4	-	-	-	4
จิมิแลค	2	2	-	-	4
โอแลค	-	4	-	-	4
โปรมิล	-	8	-	-	8
รวม	216	70	22	4	312

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนของเด็กกลุ่มที่ไม่มีภาวะท้องผูกที่ได้รับนมผสม
แยกตามตราและลำดับที่เลือกใช้

จากตารางพบว่าเด็กในกลุ่มที่ไม่มีภาวะท้องผูกส่วนใหญ่จะได้นมเพียงชนิดเดียว โดยตราที่ได้รับมากที่สุด 5 อันดับแรก เรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ เอส 26 เอนฟาแลค สโนว์ ตราหมี และเอนฟาโปรตามลำดับ มีเด็กจำนวน 4 คนที่ได้รับการเปลี่ยนนมถึง 4 ตรา และเปลี่ยนเป็นแลคโตเย่นทั้งหมด

ตรา(brand)	ตราที่ 1 (คน)	ตราที่ 2 (คน)	ตราที่ 3 (คน)	รวม
เอส 26	4	-	-	4
คูเม็ก	1	-	-	1
ตราหมี	1	-	-	1
แลคโตเย่น	2	-	-	2
สโนว์	1	-	-	1
เอนฟาแลค	-	1	-	1
ฟรีโซแลค	-	-	1	1
รวม	9	1	1	11

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนของเด็กกลุ่มที่มีภาวะท้องผูก
แยกตามตรานมและลำดับที่เลือกใช้

จากตารางพบว่าเด็กกลุ่มนี้ก็ได้รับนมเพียงชนิดเดียวเป็นส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับเด็กกลุ่มที่ไม่มี
ท้องผูก โดยตราที่ได้รับมากที่สุดคือ เอส 26 (4 คน) และพบว่ามีเด็ก 1 คนที่เปลี่ยนนมถึง 3 ชนิด

ตรานม	กลุ่มเด็กท้องผูก (คน)	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก (คน)	รวม (คน)	ร้อยละของเด็กท้อง ผูก
เอส 26	4	95	99	4.0
คูเม็ก	1	7	8	12.5
ตราหมี	1	22	23	4.3
แลคโตเย่น	2	17	19	10.5
สโนว์	1	27	28	3.5
เอนฟาแลค	1	56	57	1.7
ฟรีโซแลค	1	13	14	7.1

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนเด็กทั้ง 2 กลุ่มเปรียบเทียบตามตรานมที่ใช้
และร้อยละของเด็กท้องผูกเทียบกับนมแต่ละชนิด

จากตารางจะเห็นได้ว่าเด็กที่ได้รับนมตราคูเม็กมีโอกาสที่จะเกิดภาวะท้องผูกได้มากที่สุด
เมื่อเปรียบเทียบกับนมตราอื่น ๆ ที่เด็กท้องผูกได้รับ รองลงมาได้แก่ นมตราแลคโตเย่น ซึ่งพบว่า
นมทั้ง 2 ตรานี้เป็น follow - on formula ที่มีอัตราส่วนของ casein : whey เท่ากับ 80 : 20 ส่วนเด็กที่

ได้รับนมเอส 26 นั้น แม้จะพบว่ามีความถี่ของทารกเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากกว่าเด็กที่ได้รับนมตราอื่น แต่เมื่อเทียบเป็นร้อยละกับจำนวนเด็กที่ได้รับทั้งหมดแล้ว ก็ยังพบได้น้อยกว่าเด็กที่ได้รับนม 2 ตรา ที่กล่าวมาแล้ว

นอกจากนี้ ได้ทำการทดสอบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตรานมแต่ละชนิดกับการเกิดภาวะท้องผูกในเด็ก โดยใช้ Fisher's Exact Test ผลปรากฏดังตาราง

ตรานม	P value
เอส 26	0.535
คูเม็ก	0.308
ตราหมี	0.729
แลคโตเย่น	0.302
สโนว์	0.621
เอนฟาแลค	0.213
ฟรีโซแลค	0.494

ตารางที่ 24 แสดงค่า p value ของนมแต่ละตรา

จากตารางนี้จะเห็นว่าไม่มีนมตราใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ชนิดของนม	กลุ่มเด็กท้องผูก (คน)	ร้อยละ	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก (คน)	ร้อยละ
Humanized milk	9	81.8	247	79.2
Follow - on formula	2	18.2	65	20.8

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนของเด็กทั้ง 2 กลุ่มแยกตามชนิดของนมที่ได้รับ

จากตารางได้ทำการทดสอบเพื่อดูว่าชนิดของนมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดท้องผูกในเด็กหรือไม่ โดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าชนิดของนมไม่มีผลต่อการเกิดภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.592$)

อัตราส่วนนม	กลุ่มเด็กท้องผูก(คน)	ร้อยละ	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก(คน)	ร้อยละ	p value
ถูกต้อง	10	83.3	259	93.8	-
จางกว่าปกติ	1	8.3	10	3.6	0.362
ชั้นกว่าปกติ	1	8.3	7	2.5	0.279

ตารางที่ 26 แสดงวิธีการชงนมผสมในเด็กทั้ง 2 กลุ่ม

จากตารางพบว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มได้รับนมผสมในอัตราส่วนที่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการชงนมผสมกับการเกิดภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p>0.05$)

อาหารเสริม	กลุ่มเด็กท้องผูก	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก
ได้รับ (คน)	10	184
ไม่ได้รับ (คน)	2	92
อายุที่เริ่มให้เฉลี่ย (เดือน)	2.8	3.2
จำนวนครั้งที่ให้เฉลี่ย /วัน	2	0.4

ตารางที่ 27 แสดงลักษณะการได้รับอาหารเสริมของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม

จากตารางพบว่าเด็กส่วนใหญ่จะได้รับอาหารเสริม โดยเริ่มในช่วงอายุ 2 - 3 เดือน ได้ทดสอบหาความสัมพันธ์ ระหว่างการได้รับหรือไม่ได้รับอาหารเสริม กับการเกิดภาวะท้องผูก พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.189$) นอกจากนี้ยังได้เปรียบเทียบระหว่างอายุที่เริ่มให้อาหารเสริมเฉลี่ยและจำนวนครั้งที่ให้อาหารเสริมเฉลี่ย กับการเกิดภาวะท้องผูก โดยใช้ Unpaired t - test พบว่าปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชนิดของอาหารเสริม	กลุ่มเด็กท้องผูก(คน)	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก(คน)	p value
น้ำส้มคั้น	7	124	0.795
ไข่	6	140	0.961
ผลไม้	10	164	0.505
ธัญพืช	7	146	0.853
ผัก	3	106	0.248
เนื้อสัตว์,ตับ	2	46	0.627
ซีรีแลค	2	46	0.627
อื่นๆ(น้ำผึ้ง,ขนมปัง)	-	8	-

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนเด็กแยกตามชนิดของอาหารเสริมที่ได้รับในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา

จากตาราง ได้ทำการทดสอบว่าการได้รับอาหารเสริมแต่ละชนิดจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะท้องผูกในเด็กหรือไม่ โดยใช้การทดสอบ Chi-square Test ในอาหารเสริม 4 ชนิดแรก และใช้การทดสอบ Fisher's Exact test ในอาหารเสริม 3 ชนิดที่เหลือ พบว่าอาหารเสริมทั้ง 7 ชนิด ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะท้องผูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

วิตามิน	กลุ่มเด็กท้องผูก	ร้อยละ	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก	ร้อยละ
ได้รับ	2	16.7	38	14.4
ไม่ได้รับ	10	83.3	226	85.6

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนเด็กที่ได้และไม่ได้รับวิตามินในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา

จากตารางพบว่าเด็กส่วนใหญ่ไม่ได้รับวิตามินเสริม เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับวิตามินกับการเกิดภาวะท้องผูก โดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.493$)

ประวัติท้องผูกในครอบครัว

ประวัติท้องผูกในครอบครัว	กลุ่มเด็กท้องผูก	ร้อยละ	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก	ร้อยละ
มี (คน)	4	33.3	66	23.9
ไม่มี (คน)	8	66.7	210	76.1

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนเด็กแยกตามประวัติท้องผูกในครอบครัว

จากตารางพบว่าประมาณหนึ่งในสามของเด็กทั้งสองกลุ่มมีประวัติสมาชิกในครอบครัวหรือญาติมีอาการท้องผูก จากการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างประวัติท้องผูกในครอบครัวกับการเกิดภาวะท้องผูก โดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.328$)

ความสัมพันธ์กับเด็ก	กลุ่มเด็กท้องผูก (คน)	กลุ่มเด็กท้องไม่ผูก (คน)
มารดา	4	54
บิดา	-	14
พี่	-	14
ญาติอื่นๆ	-	2

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนเด็กแยกตามความสัมพันธ์ของญาติที่มีประวัติท้องผูกกับเด็ก

จากตารางพบว่าญาติที่มีประวัติว่าเคยมีอาการท้องผูกนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นมารดาของผู้ป่วยเอง ทั้งในกลุ่มที่มีและไม่มีภาวะท้องผูก ได้ทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการที่มารดามีประวัติท้องผูกกับการเกิดภาวะท้องผูกในเด็ก โดยใช้ Fisher's Exact Test พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.182$)